

Ο τουρισμός μπροστά σε νέες προκλήσεις

Το 2016 ήταν μια δύσκολη χρονιά για την Ελλάδα και τους Έλληνες. Πολλές βεβαιότητες χάθηκαν, η ανασφάλεια εντάθηκε και η πολυετής κρίση που μαστίζει τη χώρα μας βάθυνε ακόμα πιο πολύ. Η Ελλάδα συνεχίζει να βρίσκεται σε κατάσταση εσωστρέφειας και παρατεταμένης κρίσης. Το ζητούμενο όμως δεν είναι να επιμένουμε εμμονικά στην καταγραφή του φαύλου κύκλου της κρίσης. Μπορεί να βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη περίοδο, όπου η αστάθεια και η αβεβαιότητα αποτελούν συντελεστές της ζωής μας ωστόσο οφείλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να βρούμε τις λύσεις που θα μας κάνουν να ξεκολλήσουμε από την κρίση. Αν θέλουμε το 2017 να τα καταφέρουμε τότε πρέπει να προχωρήσουμε σε ρήξη με το παρελθόν και τις παθογένειες του. Αν θέλουμε να προσχωρήσουμε σε μεγάλες αλλαγές, τότε πρέπει να προσεγγίσουμε με διαφορετικό τρόπο τις προκλήσεις που δεχόμαστε τα τελευταία χρόνια. Να θέσουμε ένα όραμα όπου η πορεία μας θα αποτελεί την υλοποίηση του στόχου αυτού.

Σε όλο αυτό το δύσκολο περιβάλλον τα τελευταία χρόνια, ο τουρισμός στην Ελλάδα παραμένει υγιής και με προοπτική. Τα προβλήματα ήταν και εξακολουθούν να είναι πολλά. Στην περίοδο της κρίσης είχαμε εκτός από τις έκτακτες συνθήκες να αντιμετωπίσουμε όλες τις γνωστές παθολογίες. Μέσα σε όλα αυτά, το κράτος έπαψε να μας βλέπει με το στερεότυπο που ήθελε τον τουρισμό μια παρασιτική οικονομική δραστηριότητα, αντιλήφθηκε ότι αποδίδει έσοδα και άρχισε τη διαρκή υπερφορολόγηση. Σε αυτή τη νέα κατάσταση ο τουριστικός τομέας, μέσω των οργάνων εκπροσώπησης του, τον ΣΕΤΕ, την ΠΟΞ, την πολύτιμη προσφορά του ΞΕΕ, κατάφερε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Διεκδίκησε, ισχυροποιήθηκε, κέρδισε τη θεσμική του υπόσταση και πλέον βαδίζει με ισχυρή φωνή για το επόμενο βήμα. Οφείλει λοιπόν η πολιτεία να ακούσει αυτή τη φωνή. Να πάψει να θεωρεί ότι ο τουριστικός τομέας μπορεί να συνεχίσει να προσφέρει ως μάννα εξ ουρανού. Και φυσικά οφείλουμε και εμείς να συνειδητοποιήσουμε ότι τίποτα δεν μας χαρίζεται. Χωρίς στρατηγική και σχέδιο ανάπτυξης, χωρίς διαρκή συνεργασία, χωρίς ισχυρή εκπροσώπηση και διαρκή διεκδίκηση, ο τουριστικός τομέας θα επηρεαστεί και αυτός. Ο ιδιωτικός τομέας έχει επενδύσει σημαντικά κονδύλια, επιδιώκοντας τον ικανοποιητικό εκσυγχρονισμό του προϊόντος παρά το γεγονός ότι είμαστε σε μια περίοδο ύφεσης. Δεν αρκεί όμως η προσπάθεια του ιδιωτικού τομέα. Όσο δεν υπάρχει κεντρικός κυβερνητικός σχεδιασμός και συντονισμός για τον τουρισμό, πάντα θα υπάρχουν κενά και εκκρεμότητες. Εμείς από την πλευρά μας, οφείλουμε να είμαστε ακόμα πιο ισχυροί. Ακόμα πιο ενωμένοι. Ακόμα πιο σύγχρονοι και ρηξικέλευθοι. Οφείλουμε να κάνουμε το επόμενο βήμα. Αυτό πρακτικά σημαίνει εξωστρέφεια, ενδυνάμωση της θεσμικής μας υπόστασης και ισχυρό μοντέλο εκπροσώπησης. Το δίδαγμα της κρίσης είναι ότι σε καμία περίπτωση δεν μπήκαμε σε φάση εσωστρέφειας ή ενδοσκόπησης. Αυτό ήταν το κλειδί της επιτυχίας μας. Επιτυχία που το μέρισμα της διαχύθηκε στην ελληνική κοινωνία. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι ο τουρισμός αποτελεί πλέον το πιο αξιόπιστο όχημα για την προσπάθεια εξόδου της χώρας από την κρίση. Η κοινωνική και οικονομική προσφορά του είναι τεράστια. Δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, μειώνει την ανεργία, στηρίζει τα τοπικά - οικογενειακά εισοδήματα. Καταβάλει εισφορές και στηρίζει τα

ταμεία, φέρνει κατανάλωση και διαχέει το εισόδημα. Επενδύει ενώ παράλληλα βελτιώνει υποδομές και υπηρεσίες. Εμείς αυτή τη δυναμική πρέπει να την μετουσιώσουμε σε ένα νέο και σύγχρονο αναπτυξιακό πρόγραμμα που θα οδηγήσει τον ελληνικό τουρισμό στη νέα δεκαετία, στη νέα εποχή. Η πραγματοποίηση ενός τέτοιου προγράμματος εξαρτάται από τη δική μας δραστηριότητα, από την κατανόηση, από την θέληση μας. Το μέλλον είναι στα χέρια μας.

Επιμέλεια: Στέλλα Κεμανετζή